

2017

Hullet

Af

Brian Wind-Hansen

Medvirkende

TORBEN

FLEMMING

Scene 1: To mænd og et hul

På en mark. Der er gravet begyndelsen på et rundt hul. TORBEN venter på FLEMMING, der står i baggrunden og tisser.

TORBEN

Simon har købt en todørs.

FLEMMING

Hvad?!

TORBEN

Simon har købt en todørs!

FLEMMING

Har Simon købt en todørs?

TORBEN

En todørs.

FLEMMING

En todørs ligefrem.

TORBEN

En todørs.

FLEMMING

Der kan man bare se.

TORBEN

Jeg har jo altid sagt, der var et eller andet galt med knægten, men den må fandeme hænge på Hanne, det siger jeg dig.

FLEMMING

Hvis du spørger mig, så kunne det godt lyde som et klassisk tilfælde af oprør.

TORBEN

Oprør?

FLEMMING

Jeg har læst at de fleste børn, på et eller andet tidspunkt i deres liv, vil gøre oprør mod deres forældre - det er vidst en meget almindelig frigørelsesproces.

TORBEN

Kunne han i det mindste så ikke have gjort oprør med en syvpersoners...

FLEMMING

Hvordan har han det ellers?

TORBEN

Han har altid så travlt med det ene og det andet, du ved hvordan det er.

FLEMMING

De unge og al deres karrierer, men jeg siger dig, det kommer til at bide dem lige i røven. Der er forskere der advarer om den her meteor der kan ramme jorden og udslette alt om femten år, men det er ingenting i forhold til det som også rammer os om femten år; Ældrebomben! Og når den eksploderer, så kommer det til at regne med de der rynkede rosiner, og så kan man godt vinke farvel til velfærd, men til den tid er vi to heldigvis døde og borte, så det skal vi ikke bekymre os om. Men Simon, han burde se at komme i gang med at plante lidt frø i marken, i hvert fald hvis han ikke vil rådne op alene i en robotstyret institutionskasse, hvor man bliver tørret i røven af en metalarm.

TORBEN

Jeg ved ikke, hvorfor han ikke har fundet sig en dame endnu. Jeg havde da kun lige fået dun på ministeren, da jeg trak Hanne med hjem til de gamle.

FLEMMING

Nu er det jo ikke alle mænd, der har lige let ved at omgås det modsatte køn.

TORBEN

Du tror ikke han er du ved... sådan én?

FLEMMING

Nej, da ikke Simon.

TORBEN

Han har bare aldrig introduceret nogen for os... og hvis du kan blive ved med at slæbe damer med hjem, så burde han da også kunne mønstre en eller to stykker... og nu det der todørspjat.

FLEMMING

Hvad skal det betyde?

TORBEN

Todørs! Det er sgu da noget homo-halløj.

FLEMMING

Nej - "Hvis du kan blive ved med at slæbe damer hjem..." - hvad skal det betyde?

TORBEN

Ikke noget.

FLEMMING

Siger du jeg er grim?

TORBEN

Nej, for fanden! Slap dog af.

FLEMMING

Nu er det jo faktisk ikke alle, der er blevet velsignet med en tunge som min.

TORBEN

Undskyld, hvad for noget?

FLEMMING

Velsignet – tunge!

TORBEN

Tunge? Så du mener? Du...?

FLEMMING

Hvad?! Jeg mener snakketøjet for pokker!

TORBEN

Ja, alle de der bøger du læser, er måske ikke helt spild af tid.

FLEMMING

Du burde prøve det.

TORBEN

Prøve hvad?

FLEMMING

At læse en bog.

TORBEN

Rend mig i røven, Flemming.

FLEMMING

Nej tak, Torben.

Stilhed - TORBEN og FLEMMING kigger begge ned på hullet.

TORBEN

Måske skulle vi også se at komme videre.

FLEMMING

Der er faktisk noget jeg har tænkt på. Det vedrører hullet.

TORBEN

Hvad med hullet?

FLEMMING

Da jeg var i gang med at tømme blæren, slog det mig, at vi har gravet hullet rundt.

TORBEN

Og?

FLEMMING

Jeg siger ikke vi har begået en fejltagelse, men jeg mindes bare ikke at vi fik nogle instrukser om at det skulle være rundt?

TORBEN

Sagde han ikke, det skulle være et rundt hul?

FLEMMING

Det mener jeg bestemt ikke, han gjorde.

TORBEN

Men han sagde da ikke, at det *ikke* måtte være et rundt hul.

FLEMMING

Men det er vel ikke det samme som at sige, at det skal være rundt, for så kunne det vel ligeså godt være firkantet?

TORBEN

Men et standard hul må vel være rundt, og et firkantet hul må derfor være... ikke standard. Hvor man får klar besked på at hullet skal være firkantet og ikke rundt, men da vi ikke har fået klar besked på at hullet skal være firkantet, så kan det vel næppe tænkes at det skal være firkantet.

FLEMMING

Så vi fortsætter altså med det runde?

TORBEN

Medmindre det selvfølgelig skulle have været trekantet...?

FLEMMING

Nej nej, trekantede huller er jo bare vanvid.

TORBEN

Og hvad i alverden skulle man også bruge et trekantet hul til, og så ude midt på en mark?

De kigger begge ned på hullet – stilhed.

FLEMMING

Vi kunne jo ringe?

TORBEN

Til Chefen?

FLEMMING

Og spørge, bare for en sikkerheds skyld.

TORBEN

Han sagde meget klart og tydeligt, at vi kun skulle ringe til ham, hvis der var et nødstilfælde, og det her, Flemming, er altså ikke et nødstilfælde.

FLEMMING

Men det ville jo være frygtelig ærgerligt, hvis det skulle have været firkantet.

TORBEN

Så kunne han bare have været mere specifik i sin opgavebeskrivelse.

FLEMMING

Havde han bare sagt: "Jeg vil have et *rundt* hul," så havde der ikke været nogen ko på isen.

TORBEN

Ingen ko på isen overhovedet, men det gjorde han ikke – ergo er det ikke vores problem.

FLEMMING

Det er i virkeligheden et mærkværdigt udtryk; ingen ko på isen. Jeg kan selvfølgelig godt se, at det ikke ligefrem er en fordelagtig situation at have en ko på isen, men hvordan er koen kommet derud? Den må jo have gået derud, men den kan vel ikke være nået særlig langt ud på isen, for en ko er vel ikke særlig behændig på is, og hvis den ikke er kommet særlig langt ud på isen, så burde det vel heller ikke være noget problem at hente den ind igen, og derfor er en ko på isen, måske slet ikke så slemt som det umiddelbart lyder.

TORBEN

Nogle gange, Flemming, så får jeg lyst til at give dig en knytnæve i fjæset.

FLEMMING

Nu lyder du sgu ligesom min far.

TORBEN

Må han hvile i fred.

FLEMMING OG TORBEN

Den gamle idiot.

FLEMMING

Nåh, skal vi komme videre i teksten?

TORBEN

Vent lige lidt, Flemming, der er faktisk også noget jeg har tænkt på... noget jeg gerne vil tale med dig om.

FLEMMING

Det lyder alvorligt.

TORBEN

Der er noget jeg har spekuleret på de sidste par dage. Det er omkring Hanne.

FLEMMING

Nåh for pokker.

TORBEN

Jeg tror, hun har fundet en anden.

FLEMMING

Hvorfor tror du det?

,

TORBEN

Her i weekenden, i lørdags, formiddag, nej... nej, vrøvl, det var eftermiddag, for jeg købte tobak først... eller købte jeg det bagefter...? Nu bliver jeg sgu pludselig i tvivl. Nej, det var bestemt formiddag, for jeg havde næsten ikke noget tilbage, men det er jo sådan set også lige meget. Altså, jeg var forbi for at aflevere en af hendes figurer hun havde glemt, og du ved hvor glad hun er for sine figurer, og jeg kan sgu ikke fordrage de grimme sataner, men altså, jeg

ville jo bare stille den i hendes indkørsel, for jeg havde ikke rigtig lyst til at snakke med hende, hun er jo altid så hamrende øretæveindbydende, men ved du hvad jeg så?

FLEMMING

Nej?

TORBEN

Der holdt en rød cykel i hendes indkørsel.

FLEMMING

En rød cykel?

TORBEN

Og jeg siger dig, Flemming, det er ikke Hannes cykel. Det er sgu mange år siden hun har rørt sådan en fætter. Hun kan jo dårlig nok komme op på sådan én, med den der kæmpe røv.

FLEMMING

Var det det eneste du så?

TORBEN

Jeg kiggede lidt ind ad vinduet, men jeg kunne ikke se nogen derinde, og så kørte jeg igen. Jeg er jo trods alt ikke sådan en vindueskigger.

FLEMMING

Nej, det gør man ikke.

TORBEN

Og jeg ved, det ikke var en af hendes veninder, for de ville ikke røre en cykel, om det så gjaldt deres liv.

FLEMMING

Men det kan jo stadig være helt uskyldigt, Torben.

TORBEN

Det er en mavefornemmelse, Flemming... en mavefornemmelse.

FLEMMING

Men det er jo stadig bare en cykel.

TORBEN

Og det rager da sådan set heller ikke mig. Vi er jo ikke ligefrem mand og kone længere, men det er da lidt noget mærkeligt noget, jeg mener... skilsmissen er jo stort set lige gået igennem.

FLEMMING

Hvor lang tid er det siden...?

TORBEN

Et år og tre måneder.

FLEMMING

Som tiden flyver, hva?

TORBEN

Jo jo, men stadigvæk.

Stilhed - De kigger begge ned på hullet.

FLEMMING

Nåh... men pligten kalder vel.

TORBEN

Pligten kalder.

FLEMMING

Et hul graver jo ikke sig selv.

TORBEN

Nej, så ville der jo ikke være nogen ko på isen.

FLEMMING

Men hvis der var, Torben, så ville vi hurtigt få den ko ind igen.

TORBEN

Nu er den kommet tilbage, den der ubeskrivelige lyst til at klaske dig lige midt i femøren.

FLEMMING

Med de der arme?

TORBEN

Rend mig i røven, Flemming.

FLEMMING

Nej tak, Torben.

TORBEN og FLEMMING fortsætter med at grave hullet.

Scene 2: Et nødstilfælde

Hullet er blevet dybere og bredere, TORBEN står nede i hullet. FLEMMING står ved siden af hullet, og virker fraværende.

TORBEN

... men vi holdt jo begge to af køteren, så vi lavede en aftale. Hun skulle have den en uge, og bagefter skulle jeg have den en uge, og efter det skulle vi mødes, sætte hunden imellem os og begge to kalde på den. Den som hunden så gik hen til, skulle beholde den. Så hun havde den en uge, og jeg siger dig hun forkælede dyret. Den fik lækker mad hver morgen og aften, lange gode ture, masser af godbidder, og den fik endda lov til at sove i sengen, og der var sådan set ingen grænser for, hvad køteren ikke fik lov til at gøre. Men så blev det min tur til at have den i en uge, og ved du hvad jeg gjorde? Jeg sultede kræet. Den fik kun lige akkurat mad nok til, at den ikke faldt død om, og da der var gået en uge, så var den jo nærmest ved at dø af sult. Men lige inden vi skulle mødes til den store afgørelse, fyldte jeg lommerne med kød, og smurte kødsaft ud på indersiden af hænderne, og da vi så stod der og kaldte på hunden, hvem tror du så den valgte?

FLEMMING

Mm...

TORBEN

Hører du overhovedet efter?!

FLEMMING

Selvfølgelig hører jeg efter!

TORBEN

Her står man og fortæller en historie...!

FLEMMING

Jeg lytter! Jeg lytter!

TORBEN

Okay, okay, og hvem tror du så hunden valgte? Mig eller Hanne?

FLEMMING

Dig.

TORBEN

Det er nemlig rigtig, Flemming. Hunden valgte mig, og ved du hvorfor?

FLEMMING

Den var sulten.

TORBEN

Præcis, og hvad kan man så lære af det?

FLEMMING

Hunde er dumme.

TORBEN

Nej, Flemming, man kan lære, at hvis behovet ikke er der, så må man skabe det.

FLEMMING

Interessant... men der er noget jeg ikke forstår?

TORBEN

Hvad forstår du ikke?

FLEMMING

Hvordan kan du vide, at Hanne forkælede hunden, du var der jo ikke da hun passede den.

TORBEN

Kald det et velfunderet gæt, jeg kender hende jo.

FLEMMING

Jo, men...

TORBEN

Men hvad?

FLEMMING

Måske er det bare mig... men jeg mindes altså ikke at dig og Hanne havde en hund.

TORBEN

Det havde vi heller ikke, men det er jo heller ikke pointen for fanden!

FLEMMING

Er det ikke?

TORBEN

Det er en historie!

FLEMMING

Så det er ikke sket?

TORBEN

Det er jo ligegyldigt om det er sket eller ej!

FLEMMING

Men du sagde, det var dig og Hanne.

TORBEN

For at gøre historien mere... autentisk!

FLEMMING

Så det er altså ikke sket?

TORBEN

Nej! Det er ligesom pointen der er det vigtigste - "Hvis behovet ikke er der, så må man skabe det!"

FLEMMING

Det er en god pointe, Torben.

TORBEN

Det er fandeme en god pointe!

TORBEN vil op ad hullet.

FLEMMING

Hvad laver du?

TORBEN

Jeg skal pisse.

TORBEN vil kravle op, men han kan ikke hive sig selv op.

FLEMMING

Skal du have hjælp?

TORBEN

Nej.

TORBEN fortsætter med at prøve at kravle op, mens FLEMMING kigger på ham.

FLEMMING

Det går godt.

TORBEN

Rend mig i røven, Flemming!

FLEMMING

Nej tak, Torben!

TORBEN opiver, og rækker hånden op mod FLEMMING, der bare kigger spørgende på ham.

TORBEN

Kom nu!

FLEMMING

Sig: "Hjælp mig, Flemming."

TORBEN

Glem det!

FLEMMING

Fint.

TORBEN prøver igen at kravle op, men opgiver til sidst.

TORBEN

Hjælp mig...

FLEMMING

Undskyld, hvad?

TORBEN

Hjælp mig.

FLEMMING

Undskyld, jeg kan simpelthen ikke høre hvad du siger, Torben.

TORBEN

Hjælp mig!

FLEMMING kommer hen til TORBEN, og tager fat i hans hånd, men han tøver med at trække ham op.

FLEMMING

Jeg er glad for, jeg har dig i mit liv, Torben.

TORBEN

Hvad snakker du om?!

FLEMMING

Jeg mener det virkelig.

TORBEN

Hvad fanden er der galt med dig prinsesse? Har du fået kræft eller sådan noget?

FLEMMING

Du skal bare vide, at jeg værdsætter dig.

TORBEN

Jeg skal saftsuseme...!

FLEMMING

Sig: "Jeg ved, at du værdsætter mig, Flemming."

TORBEN

Når jeg kommer op herfra...!

FLEMMING

Sig det.

TORBEN

... Jeg ved, at du værdsætter mig, Flemming!

FLEMMING

Godt, for det gør jeg virkelig.

FLEMMING hjælper TORBEN op. TORBEN kommer på benene og skubber til FLEMMING.

TORBEN

Idiot!

TORBEN går væk for at tisse.

FLEMMING

Måske er det ikke helt dumt med sådan en todørs!

TORBEN

Hvad?!

FLEMMING

Måske er det ikke helt dumt med sådan en todørs!

TORBEN kommer tilbage.

TORBEN

En todørs?

FLEMMING

Ja, en todørs.

TORBEN

Står du og siger til mig, at du godt kunne tænke dig en todørs?

FLEMMING

Jeg siger bare, at det måske ikke er helt dumt.

TORBEN

Ikke helt dumt?

FLEMMING

Bare glem det, Torben.

TORBEN

Det er glemt!

FLEMMING

Godt!

FLEMMING vil kravle ned i hullet og grave videre.

TORBEN

Vent lige lidt, Flemming.

FLEMMING

Hvad nu?

TORBEN

Mens jeg pissede, kom jeg til at tænke på noget. Hvor dybt skal det egentlig være?

FLEMMING

Hvad?

TORBEN

Hvor dybt skal det være?

FLEMMING

Hvad snakker du om?

TORBEN

Hullet for fanden! Hvor dybt skal det være?!

FLEMMING

Hvorfor spørger du mig om det?!

TORBEN

Ja, jeg ved det sgu da ikke!

FLEMMING

Det gør jeg da heller ikke!

TORBEN

Har Chefen ikke sagt noget til dig?

FLEMMING

Nej!

TORBEN

Vor herre bevares...

FLEMMING

Det må du sgu da nok sige.

TORBEN

Det er godt nok en meget uspecifik opgavebeskrivelse vi har fået.

FLEMMING

Hvordan i al verden graver man et hul, når man ikke ved hvor dybt det skal være...?

TORBEN

Dybden afhænger vel af, hvad han skal bruge hullet til.

FLEMMING

Og det ved vi heller ikke.

TORBEN

Måske skulle vi have udspurgt ham lidt mere inden han kørte.

FLEMMING

Men han havde jo så pokkers travlt, og han kunne da for fanden også bare have været mere klar i sin opgavebeskrivelse!

TORBEN

Men stadigvæk.

FLEMMING

Det her er saftsuseme ikke vores skyld, Torben, det siger jeg dig!

TORBEN

Nej nej.

FLEMMING

Nej!

Stilhed – de kigger begge på hullet.

TORBEN

Men hvad tror du så, han skal bruge det til?

FLEMMING

Det kan jo være mange ting...

TORBEN

En brønd?

FLEMMING

Eller et bygningsfundament.

TORBEN

Eller også vil han grave noget op.

FLEMMING

Måske, men det kan jo også tænkes, at han vil grave noget *ned*?

TORBEN

Som hvad?

FLEMMING

Hvad vil en mand gerne begrave...?

TORBEN

Hanne...

FLEMMING

Hvad?

TORBEN

Ikke noget.

FLEMMING

Det kan også være han leder efter fossiler, dinosaurskeletter og sådan noget halløj.

TORBEN

Der har sgu da ikke levet dinosaurer her!

FLEMMING

Det har der da i hvert fald!

TORBEN

Nu stopper du!

FLEMMING

Det er rigtigt! Og nu vi er ved emnet, så læste jeg noget interessant.

TORBEN

Om dinosaurer?

FLEMMING

Det var åbenbart homoseksualitet der udryddede dem.

TORBEN

Var det ikke en meteor?

FLEMMING

Jeg læste, at i biblen er slangen det samme som dinosaurerne, og slangen er også et symbol på seksuel afvigelse, satanisme og radikal homoseksualitet. Og teksten påpegede at reproduktion er umulig gennem homosex, hvilket man jo ikke ligefrem kan argumentere imod, og den påpegede, at de fleste seriemordere har været bøsser, og at meget ligesom dagens homoseksuelle seriemordere, så levede dinosaurerne også et voldeligt liv fyldt med sodomi. Så dinosaurerne var altså satanistiske og voldelige homoseksuelle seriemordere, og derfor uddøde de.

TORBEN

Du tror ikke Simon er en homosatanist, vel?

FLEMMING

Hold nu op.

TORBEN

Han hørte jo også sådan noget satanistmusik da han var knægt, jeg siger det bare.

FLEMMING

Og hvad så hvis han er en homosatanist?

TORBEN

Så må det vel bare være sådan.

FLEMMING

Ville du elske ham mindre?

TORBEN

Elske? Undskyld, frøken, men jeg tror, De glemte deres skørte derhenne.

FLEMMING

Ja ja, fint, men hvis du er så meget i tvivl om hvad han er, eller hvad han ikke er, så kunne du jo spørge ham, kunne du ikke?

TORBEN

Han vil ikke tale med mig.

FLEMMING

Nåh? Og hvornår har du sidst prøvet at tale med ham?

TORBEN

Det kan jeg sgu da ikke huske.

FLEMMING

Var det i sidste uge?

TORBEN

Hvad sker der for tredjegradsforhøret?!

FLEMMING

Jeg spørger bare.

TORBEN

Og var vi ikke lige midt i noget her?! Vi har faktisk et hul der skal graves og et temmelig stort problem!

FLEMMING

Ja, selvfølgelig... hullet.

TORBEN

Det forbandede hul...

Stilhed.

FLEMMING

Men i sidste ende er det jo kun chefen, der ved hvor dybt det skal være.

TORBEN

Det er korrekt.

FLEMMING

Så måske skal vi...? Du ved...?

TORBEN

Nej, Flemming, vi ringer kun hvis det er et nødstilfælde.

FLEMMING

Det er da et nødstilfælde! Vi kan jo ikke fortsætte arbejdet, når vi ikke ved hvor dybt hullet skal være, om det er dybt nok, om det næsten er dybt nok, eller om det overhovedet ikke er dybt nok - nødstilfælde!

TORBEN

Det har du selvfølgelig ret i... men du gør det.

FLEMMING

Hvorfor skal jeg?!

TORBEN

Det var din ide!

FLEMMING

Fint!

FLEMMING ringer op, tydeligt utrygt ved situationen.

TORBEN

Og du kan jo også lige nævne, at hullet er blevet rundt. Bare list det ind i samtalen, så vi lige får en reaktion.

FLEMMING får kontakt til CHEFEN.

FLEMMING

Hej, Chef, det er Flemming ... vi er virkelig kede af at forstyrre dig, og vi ved godt, vi kun måtte ringe i nødstilfælde, men ja... vi har så lidt et nødstilfælde...

TORBEN

Uklar opgavebeskrivelse...

FLEMMING

Nej nej, det er skam gået godt, og vi har fået gravet et rigtig fint *rundt* hul... ja... Laver thumbs up til TORBEN. Men det slog os, at vi glemte at spørge dig, hvad hullet egentlig skal bruges til, og hvor dybt det skal være. Og det er selvfølgelig vores fejl, og det er vi frygtelig kede af, men vi tænkte, det var bedst at spørge dig, så vi ikke gjorde noget forkert, så...? ... ja... okay...

TORBEN

Hvad siger han?

FLEMMING

Ja... ja... det er modtaget, Chef. Tak, skal du have, og du må virkelig und... hallo?

CHEFEN har afbrudt samtalen.

TORBEN

Hvad sagde han så?

FLEMMING

Vi skal bare fortsætte indtil han kommer.

TORBEN

Okay...? Indtil han kommer?

FLEMMING

Det kan åbenbart ikke blive *for* dybt.

TORBEN

Nåh?

FLEMMING

Ja.

FLEMMING og TORBEN kigger på hullet.

Scene 3: De uskrevne regler

Hullet er blevet dybere og bredere. FLEMMING dirigerer TORBEN, der befinder sig OFF STAGE.

FLEMMING

Lidt mere! Lidt mere! Stop! Stop, ellers sidder du bare fast!

TORBEN (OFF STAGE)

Tog du tid?!

FLEMMING

Du var meget hurtig, Torben! Helt fantastisk!

TORBEN (OFF STAGE)

Jeg må selv sige, at det var lidt af en genial idé jeg fik!

FLEMMING

Meget genial!

TORBEN kommer slæbende med et tykt reb, som han kaster ned i hullet.

TORBEN

Så længe hun har fat i os, så kan vi være helt rolige.

FLEMMIING

Huskede du dem?

TORBEN

Hvad...? Nåh, ja...

TORBEN går OFF STAGE igen.

FLEMMING

Jeg var lige ved at blive bange for du havde glemt dem!

TORBEN kommer tilbage med en pose, som han giver til FLEMMING.

TORBEN

Jeg synes stadig, det er åndssvagt.

FLEMMING

Det er bare fordi, det ikke var din ide.

TORBEN

Men så får jeg da i det mindste brugt dem til noget. De lå jo bare og samlede støv. Jeg købte dem til Simon da han var knægt.

FLEMMING tager to walkie talkies op ad posen, og giver den ene til TORBEN.

FLEMMING

Det har du nævnt, ja. Og de ser fine ud. Nu kan vi hele tiden holde kommunikationen kørende, så hvis der skulle ske noget dernede, så kan den anden hive op. Det nytter jo ikke noget at vi begge to strander helt dernede, vel? Vi er trods alt snart nået et godt stykke ned.

TORBEN

Vi er nået et pænt stykke ned.

FLEMMING

Men vi skal lige blive enige om reglerne.

TORBEN

Hvad for nogle regler?

FLEMMING

De uskrevne walkie talkie regler. Hvis man vil starte en samtale, så siger man "Breaker One Niner". Og hvis man har forstået hvad der er blevet sagt, så siger man "Roger That". Og når man er færdig med at sige noget, så siger man "Over". Og når man er helt færdig med samtalen, så siger man "Over And Out". Er du med?

TORBEN

Hvorfor skal man tale sådan?

FLEMMING

Sådan er det bare, er du med, Torben?

TORBEN

Roger That.

FLEMMING

Så er vi jo sådan set *good to go*, men...

TORBEN

Men hvad?

FLEMMING

Det er bare... mens du har været væk, har jeg tænkt på det der du fortalte mig. Om den der røde cykel i Hannes indkørsel, at du troede hun havde fundet en ny kæreste?

TORBEN

Og?

FLEMMING

Og jeg tænker bare, hvad så hvis hun har fundet en ny kæreste? Kan du ikke være ligeglad?

TORBEN

Jeg er bedøvende ligeglad.

FLEMMING

Er du?

TORBEN

Hun kan knalde med alle de mænd hun vil, det rører ikke mig. Vi er skilt.

FLEMMING

Det lød bare som om det gik dig på.

TORBEN

Det er da ikke rart, såret skal jo lige hele og alt sådan noget.

FLEMMING

Så det går dig lidt på?

TORBEN

Nej nej, det var sgu godt vi gik fra hinanden. Nogle mennesker fungerer bare bedre sammen på papiret, end de gør i praksis. Altså, huset føles da lidt tomt engang imellem, men det er jo derfor man har flimmerkassen.

FLEMMING

Menneskets bedste ven.

TORBEN

Jeg er glad for at være ungarl. Sammen med min gamle wingman. Desuden har jeg jo aldrig rigtig prøvet det der ungarleliv, ligesom dig.

FLEMMING

Det *søde* ungarle liv.

TORBEN

Og ved du hvad, Flemming?

FLEMMING

Nej, Torben?

TORBEN

Jeg kan slet ikke huske, hvornår jeg sidst har følt mig så... fri. Hvis jeg har lyst, så kan jeg sætte mig ind i slæden, og bare flyve derudad. Og der sidder ikke et tågehorn ved siden af mig og råber: "Til højre, Torben! Sæt farten ned, Torben?!" Det er bare mig, min slæde og mine All Time Greatest Rock Ballads.

FLEMMING

Winds of Change.

TORBEN

Ballad of Easy Rider.

FLEMMING

Hungry Eyes.

TORBEN

Imagine!

FLEMMING

November Rain!

TORBEN

Stairway to Heaven!

FLEMMING

Den var god.

TORBEN

Tak.

FLEMMING

Jeg tror skam også, det er sundt bare at være sig selv engang imellem, og ikke at stå til ansvar over for nogen.

TORBEN

Men man skulle selvfølgelig være et svin, hvis man ikke dyppede snablen engang imellem.

FLEMMING

Svin kan få orgasmer der varer tredive minutter.

TORBEN

OINK-OINK!

FLEMMING

Du ligner i hvert fald ét.

TORBEN

Rend mig i røven, Flemming.

FLEMMING

Nej tak, Torben.

Stilhed – TORBEN ser afventende på FLEMMING.

TORBEN

Bliver det til noget, eller hvad?

FLEMMING

Hvad?

TORBEN

Kom nu i gang.

FLEMMING

Nej nej, det er din tur!

TORBEN

Min tur?! Sidst var vi begge to dernede, så hvordan kan det være min tur?!

FLEMMING

Og hvordan kan det så være min tur?!

TORBEN

Okay okay, vi afgør det med Sten-Saks-Papir.

FLEMMING

Bedst ud af tre.

TORBEN

Bedst ud af én.

FLEMMING

Fint, men på *nu*, og ikke på tre. Så det hedder en, to, tre, *nu*.

TORBEN

Fint, på nu.

TORBEN og FLEMMING laver Sten Saks Papir.

TORBEN og FLEMMING

En ... to ... tre ... nu!

De laver begge to papir, og de må prøve igen.

TORBEN og FLEMMING

En ... to ... tre ... nu!

De laver begge saks, og de må prøve endnu engang.

TORBEN og FLEMMING

En ... to ... tre ... nu!

De laver begge papir igen.

TORBEN

Hvad er chancerne for det?!

FLEMMING

Vi gør noget andet.

TORBEN

Vi kan lægge arm?

FLEMMING

Ikke noget med at låse!

TORBEN

I lige måde!

De gør sig klar til armlægning.

FLEMMING

Klar, parat, start!

De lægger arm, og det er en tæt kamp, men i sidste ende får FLEMMING lagt TORBEN ned.

FLEMMING

YES!

TORBEN

Rent held...

FLEMMING

Så siger vi det.

TORBEN binder rebet om livet, og han går hen til hullet for at fire sig ned.

TORBEN

Du, Flemming?

FLEMMING

Ja?

TORBEN

Er der egentlig noget du gerne vil fortælle mig?

FLEMMING

Hvad mener du?

TORBEN

Jeg synes bare, du har været lidt mærkelig på det sidste.

FLEMMING

Nåh?

TORBEN

Som om der er et eller andet du gerne vil fortælle mig... du har ikke fået kræft, vel?

FLEMMING

Nej, jeg har stadig ikke fået kræft, Torben.

TORBEN

Så der er ikke noget?

Stilhed.

FLEMMING

Jo... der er faktisk noget...

TORBEN

Ja?

FLEMMING

Jeg... jeg...

TORBEN

Hvad?

FLEMMING

Jeg elsker dig.

TORBEN

Rend mig i røven, Flemming!

FLEMMING

Nej tak, Torben.

TORBEN firer sig ned i hullet, og FLEMMING følger hans nedstigning.

TORBEN (*nede fra hullet.*)

Og du holder dig fra slæden!

FLEMMING

Hvad snakker du om!

TORBEN (*nede fra hullet.*)

Det ved du udmærket godt! Bare hold nallerne fra hende!

FLEMMING

Ja ja! Men husk at holde walkien tændt! Og husk reglerne!

TORBEN (*nede fra hullet.*)

Roger That!

Scene 4: En historie

Hullet er blevet dybere og bredere. FLEMMING går rastløst rundt. TORBEN kommer hen til hullet, og han ligner én, der netop er vågnet fra en lur.

TORBEN

Hvad laver fanden laver du heroppe? Det hul graver ikke sig selv!

FLEMMING

Slap af, vi er halvvejs gennem Lithosfæren, så vi behøver vel ikke ligefrem skynde os.

TORBEN

Lithos-hvad-for-noget?

FLEMMING

Det skal du ikke bekymre dit kønne hoved med.

TORBEN

Rend mig i røven, Flemming.

FLEMMING

Nej tak, Torben.

TORBEN

Hvad har du gang i?

FLEMMING

Ikke noget.

TORBEN

Skal du skide eller hvad?

FLEMMING

Jeg prøver bare at tænke, men det er svært når du bliver ved med at forstyrre mig.

TORBEN

Slap dog, kvindemenneske. Du lyder sgu ligesom Simon da han var teenager. "Jeg har ikke tid, far!" Ja, du må sgu da meget undskylde, at jeg bare gerne vil have dig med ud og fiske, men det er da også for meget forlangt!

FLEMMING

Var det en god lur, Torben?

TORBEN

Jeg ved, han besøger sin mor.

FLEMMING

Hvad?

TORBEN

Simon. Jeg så den nye *todørs* ude foran Hannes hus.

FLEMMING

Det lyder sgu ærlig talt som om du er begyndt at stalke hende, Torben?

TORBEN

Jeg kan da ikke gøre for at huset ligger på samme rute som min søndagstur! Er det måske min skyld?!

FLEMMING

Nej nej.

TORBEN

Fandeme nej!

FLEMMING

Men hvad er der nu galt i at Simon besøger sin mor?

TORBEN

Ikke noget. Det er da bare lidt underligt, at han ikke lige kigger forbi, når han nu alligevel er i nabolaget.

FLEMMING

Har du nogensinde inviteret ham?

TORBEN

Han må komme når det passer ham. Det blander jeg mig ikke i.

FLEMMING

Du kunne jo invitere ham på frokost. Eller til aftensmad?

TORBEN

Mig? Lave mad?

FLEMMING

Du kan da vel for pokker finde ud af at klaske noget pølse og brød på bordet?

TORBEN

Simon gider ikke spise med mig. Han har altid været mors dreng. Der var lige den sommer, hvor vi byggede træhulen i haven sammen. Det var der jeg købte Walkie Talkierne. Han sad deroppe en hel aften, og så kaldte han mig op, når han skulle fortælle mig om noget han havde set: "Far! Far!" Han var helt oppe og køre.

FLEMMING

Det lyder hyggeligt.

TORBEN

Det var en god sommer.

FLEMMING

Og hvad så hvis han er mors dreng? Derfor kan I vel godt lave noget sammen?

TORBEN

Han har valgt sin mor, og længere er den ikke.

FLEMMING

Mener du skilsmissen?

TORBEN

Undskyld, men det hul graver altså –

FLEMMING

- ikke sig selv. Det ved jeg, Torben, men... først er der noget jeg vil fortælle dig.

TORBEN

Hvad?

FLEMMING

Jeg havde engang en kat.

TORBEN

En kat?

FLEMMING

Da jeg var knægt.

TORBEN

Jeg kan da ikke huske, at du havde en kat.

FLEMMING

Men det havde jeg altså.

TORBEN

Jeg hader katte.

FLEMMING

Det kan godt være, men -

TORBEN

- de er så skide arrogante. Og egoistiske! Som om vi er der for deres skyld. Men hunden! Den har fattet at den er der for vores skyld. Den kender sin plads. Hvis den altså er opdraget ordentligt.

FLEMMING

Ja ja, men jeg havde altså en kat. Og det var sådan en halvt ude- og halvt indekat. Om dagen strejfede den omkring, men den kom altid hjem om aftenen når den skulle have mad.

TORBEN

Egoist...!

FLEMMING

... men så en aften kom den ikke. Jeg ventede og ventede, men Mivsen dukkede ikke op. Så sagde jeg det til min far, men han sagde bare, at kræet nok var død, og at jeg skulle se at tørre tuden og holde min kæft.

TORBEN

Må han hvile i fred.

FLEMMING OG TORBEN

Den gamle idiot.

FLEMMING

Så sagde jeg det til min mor, og jeg spurgte hende, om vi ikke kunne tage ud og lede efter den, for jeg var bange for, at den var død. Men hun sagde, at Mivsen ikke var død, men at den havde valgt en anden familie at leve hos. At det bare var sådan noget katte gjorde. Det gjorde mig glad. Så vidste jeg, at Mivsen havde det godt. Og så glemte jeg faktisk alt om den.

TORBEN

Jeg synes, det lyder som en lortekat. Og hvorfor fortæller du mig det?

FLEMMING

Tja... det ved jeg ikke... det er vel nok på grund af... din historie om hunden. Du ved. Om hvem den valgte. Så kom jeg til at tænke på katten... Det var bare en historie.

TORBEN

Og det var en fantastisk historie, Flemming. Jeg vil aldrig glemme den.

Stilhed.

FLEMMING

Nåh... det hul graver jo ikke sig selv.

TORBEN

Nej, det gør det ikke, Flemming.

FLEMMING firer sig ned i hullet.

Scene 5: Ikke helt et nødstilfælde

Hullet er blevet dybere og bredere. FLEMMING og TORBEN er svedige og beskidte. De drikker og holder pause.

TORBEN

Jeg sveder ud ad røven.

FLEMMING

Vi er også kommet et godt stykke ned i Asthenosfæren, og det vil faktisk kun blive varmere herfra.

TORBEN

Fantastisk...

FLEMMING

Til gengæld må man sige, at det er noget blødere og lettere at grave i.

TORBEN

Men der kunne sgu da godt komme en *koldosfære*, eller sådan noget, hvor man ikke ligefrem har en flod fossende ud mellem ballerne.

FLEMMING

Sådan er vores planet nu bare engang indrettet, Torben.

TORBEN

Lorteplanet. Og hvis du spørger mig, så er der noget uldent ved det hul. Det er sgu da også mærkeligt, at det skal være så dybt, og hvor fanden bliver Chefen af?

FLEMMING

Jeg synes, det er spændende at komme så langt ned. Det er jo også nogle sjove ting man finder.

TORBEN

Du havde sgu ret med dinosaurerne.

FLEMMING

Jeg sagde jo, de har levet her.

TORBEN

De voldelige og sataniske homodinosaurer.

FLEMMING

Jeg tror altså ikke det var homoseksualitet der udryddet dem. Jeg mener, en tyrannosaurus der får den bagfra af en anden tyrannosaurus? Det er bare ikke noget, jeg kan se for mig.

TORBEN

Det kan også være det var rumvæsner der udryddede dem. Jeg så et program, der handlede om, at rumvæsnerne hjalp egypterne med at bygge pyramiderne, og at de måske stadig lever iblandt os.

FLEMMING

Måske er det derfor Chefen ser så bleg ud. Han er i virkeligheden et rumvæsen.

TORBEN

Jeg synes mere han minder om en robot. Han har jo altid den der hvide skjorte på, og er altid så stiv i betrækket. Har du nogensinde set ham smile?

FLEMMING

Nej, har du?

TORBEN

Nej, og alle ved jo at robotter ikke har følelser.

FLEMMING

Måske er han en rumvæsenrobot, der er programmeret til at overtage jorden og erstatte alle mennesker med andre rumvæsenrobotter, og det kan være at hullet er en del af deres plan.

TORBEN

Vi burde skrive en film, Flemming.

FLEMMING

Det burde vi, Torben.

Stilhed - De drikker. TORBEN opdager at FLEMMING stirrer på ham.

TORBEN

Hvad glør du på?

FLEMMING

Jeg er begyndt at gå i kirke om søndagen.

TORBEN

Frivilligt?

FLEMMING

Ja.

TORBEN

Flemming, svar mig helt ærligt. Du har ikke fået kræft, vel?

FLEMMING

Hold op med at spørge mig om jeg har fået kræft, ellers får jeg det sgu da bare lige pludselig!

TORBEN

Jeg falder altid i søvn i kirken.

FLEMMING

Jeg kan faktisk godt lide roen derinde. Det er et pusterum. Jeg kan være mig selv.

TORBEN

Og hvorfor kan du ikke bare være dig selv foran flimmerkassen?

FLEMMING

Det er mere end det. Inde i kirken er vi alle gode nok, og vi alle er lige gode, forstår du?

TORBEN

Du lyder som en af de der spassermunke, der går rundt i bare tæer og smiler hele tiden – møgirriterende.

FLEMMING

Jeg prøver faktisk at dele noget med dig.

TORBEN

Damer *deler* ting. Mænd *snakker* om ting.

FLEMMING

Er der nu noget galt i at jeg fortæller dig, hvordan jeg har det?

TORBEN

Nej, men der er vel ikke er nogen grund til at sidde og tude sådan når man er på arbejde.

FLEMMING

Jeg tuder da ikke!

TORBEN

”Jeg er god nok som den jeg er” - føle, føle, føle! Jeg går jo heller ikke rundt og vræler over Hanne, vel?

FLEMMING

Du vrælede da tidligere.

TORBEN

Det gjorde jeg da ikke!

FLEMMING

"Jeg tror, hun har fundet en anden, Flemming. Såret skal jo lige hele, Flemming!" - VRÆL, VRÆL, VRÆL!

TORBEN

Rend mig i røven, Flemming!

FLEMMING

Nej tak, Torben!

Stilhed – de drikker. TORBEN betragter hullet.

TORBEN

Men helt ærligt, Flemming, jeg er bare nødt til at sige, at der er noget ved det her hul, der bare virker forkert.

FLEMMING

Hvordan forkert?

TORBEN

For det første, så har jeg stadig meget svært ved at se, hvad han skal bruge så dybt et hul til, og for det andet, så... jeg ved sgu ikke... der er bare noget der virker ... forkert! Det er en mavefornemmelse, Flemming. En dårlig mavefornemmelse.

FLEMMING

Så du siger, at vi skal...?

TORBEN

Måske er det bedst, bare for at være helt sikker på at vi ikke er i gang med noget forkeret.

FLEMMING

Men vi måtte jo kun ringe i nødstilfælde, og at du har en dårlig mavefornemmelse, Torben, tænker jeg ikke helt tæller som et nødstilfælde.

TORBEN

Det ved jeg godt, men det ville nu give mig mere ro, hvis vi bare lige kunne få en bekræfter.

FLEMMING

Så må du selv ringe. Det vil jeg ikke have noget at gøre med.

TORBEN

Ja ja, fint. TORBEN ringer op – til FLEMMING. Den gik på svareren. Til telefonsvareren. Hej, Chef. Det er Torben og Flemming der ringer.

FLEMMING

Jeg sagde, du skulle holde mig ude af det!

TORBEN

Til telefonsvareren. Vi sidder her med hullet, og det er blevet rigtig fint, og rundt, og temmelig dybt. Vi er faktisk kommet et godt stykke ned gennem ... øh...

FLEMMING

Asthenosfæren.

TORBEN

... Asthenosfæren, så... det er jo godt nok, men altså... vi ved godt, det måske ikke helt er et nødstilfælde, men vi ville bare lige tjekke, at vi nu også gør det rigtige. Vi vil jo heller ikke grave det **for** dybt, eller sådan noget, så... men du kan bare lige ringe tilbage når du får tid, så... men undskyld ulejligheden... farvel.

TORBEN lægger på.

FLEMMING

Du skulle absolut blande mig ind i det.

TORBEN

Slap nu af.

FLEMMING

Du kan sgu selv slappe af!

TORBEN

Hvorfor er du så bange for ham?

FLEMMING

Jeg er ikke en skid bange.

TORBEN

Det er du da.

FLEMMING

Det er du sgu da også!

TORBEN

Gu er jeg ej.

FLEMMING

Ja ja, så siger vi det, Torben.

Stilhed – de drikker.

TORBEN

Jeg synes ikke, du var dernede særlig længe sidst.

FLEMMING

Du kan godt glemme det, det er din tur nu!

TORBEN

Jeg har fandeme været nede i det der varme lortehelvede længere end dig!

FLEMMING

Nej, du har ikke, og det ved du udmærket godt!

TORBEN

Lorteplanet!

Scene 6: En tilståelse

Hullet er blevet dybere og bredere. FLEMMING går rastløst frem og tilbage med walkie talkien, som om han prøver at tage sig sammen til noget. TORBEN er nede i hullet, da han kalder op på walkie talkien.

TORBEN (over walkie talkie)

... Flemming?

FLEMMING stopper op, men svarer ikke, og TORBEN kalder op igen.

... Breaker One Niner – for helvede!

FLEMMING

Roger That!

TORBEN (over walkie talkie)

... Det er altså temmelig svært at komme igennem det her lag - Over!

FLEMMING

Det er fordi vi befinder os i Mesosfæren nu, det er sådan set det sidste lag inden inderkernen – Over.

TORBEN (over walkie talkie)

... burde det for fanden da ikke være dybt nok? – Over.

FLEMMING

Chefen sagde, vi skulle blive ved indtil han kom tilbage. Er Chefen kommet tilbage? – Over.

TORBEN (over walkie talkie)

... nej, men hvad i alverden skal han bruge så dybt et hul til? – Over.

FLEMMING

Er det for hårdt for dine små arme? – Over?

TORBEN (*over walkie talkie*)

... Rend mig i røven, Flemming! – Over!

FLEMMING

Nej tak, Torben! – Over!

TORBEN (*over walkie talkie*)

... men helt ærligt... måske skal vi bare stoppe, og vente til Chefen ringer tilbage – Over.

FLEMMING

To ting, Torben: Et! Vi har brug for de penge. Jeg har ikke engang råd til at få repareret min øse, og vi ved begge to at du ikke ligefrem vælter dig i skejser, og har du måske lige et andet job i baghånden? To! Vi har præsteret noget helt utroligt. Vi har begivet os ned, hvor ingen har været før! Vi er pionerer, Torben! Og er du ikke bare en lille smule nysgerrig på, hvor langt vi kan komme ned? Har du slet ikke lyst til at se, hvordan der ser ud dernede i kernen? Jeg ved ikke med dig, men jeg er faktisk ved at pisse i bukserne af bare nysgerrighed. Så mener du virkelig seriøst, at vi bare skal stoppe her? At vi bare skal gå hjem? Mener du det, Torben? – Over.

TORBEN (*over walkie talkie*)

... Nej – Over.

FLEMMING

Vi er hyret til at grave, og grave er det vi gør bedst – Over.

TORBEN (*over walkie talkie*)

Roget That – Over And Out!

FLEMMING går lidt frem og tilbage med walky talkien, som en mand der går rundt om den varme grød, men så tager han beslutningen og kalder op.

FLEMMING

Breaker One Niner.

TORBEN (*over walkie talkie*)

... Hvad nu?

FLEMMING

Breaker One Niner.

TORBEN (*Over walkie talkie*)

... for fanden i... ROGER THAT! – OVER!

FLEMMING

Der er faktisk noget, jeg har villet fortælle dig længe, Torben. Jeg har nok bare ventet på det rigtige tidspunkt. Ser du... sagen er den... alle de der forskellige damer, som jeg har fortalt dig om gennem tidens løb. Du ved, hvordan jeg slæbte trunter med hjem hver weekend. Det er alt sammen løgn. Jeg kan ikke huske, hvornår jeg begyndte at lyve, eller hvorfor, men jeg ville nok gerne have at du så mig, som det jeg selv ønskede at være. Som en mand, og ikke som den kyllingelort jeg var. Det er måske også derfor jeg har læst alle de bøger, og derfor jeg kan genfortælle så mange af dem, for så er der ikke nogle der opdager hvor tom jeg i virkeligheden er; at når man åbner Flemming op, så er der bare ingenting. Og jeg ved da godt, jeg ikke er nogen smuk mand. Jeg ved da godt, jeg har trukket nitten i livets lortetombola. "Sløv som en smørekniv, og grim som en støvle," det sagde min far altid, og han havde vel ret, den gamle idiot. Sandheden er, Torben, at jeg har været temmelig ensom i lang tid. Der var så mange aftener hvor jeg var alene, og jeg havde ikke lyst til at gå i seng, for i mørket er man på en måde endnu mere alene. Det kender du sikkert godt. Men altså, så en dag løb jeg tilfældigvis ind i den her kvinde, og vi klingede bare helt vildt med det samme. Hun syntes, jeg var sjov, og jeg syntes, hun var sjov. Hun gjorde mig virkelig glad. Sådan hvor man mærker det helt nede i maven. Der var bare ét temmelig stort problem. Den kvinde, Torben, hun hed Hanne. Jep - det var din Hanne, Torben. Og så sagde jeg altså også; stop! Det går ikke! Du er Torbens Hanne, og Torben er min bedste ven, og det kan fandeme ikke være i orden! Det sagde jeg til hende, Torben! Og hun var også ked af situationen, og vi sluttede det også lige der, og vi sagde farvel

til hinanden... men jeg kunne ikke holde op med at tænke på hende, og... jeg kunne ikke lade være... det ene førte til det andet, og... min øse gik ikke gennem syn, og jeg havde ikke råd til at få den fixet, så jeg købte en cykel. En rød cykel, Torben. Jeg skammer mig frygteligt. Jeg håber du kan tilgive mig – Over.

FLEMMING venter på en reaktion, og efter lang tavshed kommer der omsidder et svar.

TORBEN (*over walkie talkie*)

... Jeg kommer op.

Scene 7: Et venskab

Hullet er hverken blevet dybere eller bredere. TORBEN og FLEMMING sidder på hver sin side af hullet. Stilhed.

FLEMMING

Det er godt det har holdt tørvejr, hva? Stilhed Det er nu også meget rart med en lille pause mere. Stilhed sååå deet ... Stilhed Er du godt klar over du ikke har sagt noget i en hel time? ... 60 minutter ... 3600 sekunder ... ikke et ord ... ikke et eneste/

TORBEN

/Du har bollet min Hanne.

FLEMMING

Vi har *elsket*, Torben.

TORBEN

Elsket?! Fy for helvede...!

FLEMMING

Mig og Hanne er altså ikke bare sådan noget spas og hurlumhej. Vi er... forelskede.

TORBEN

Du er forelsket i Hanne? Den tykspandede hval?

FLEMMING

Der er vel ingen grund til at tale så grimt.

TORBEN

Min... min... MIN HANNE!

FLEMMING

Det *var* din Hanne, Torben, men det er det faktisk ikke mere, og det har det sådan set ikke været i et år og tre måneder.

TORBEN

Hun er *min* Hanne, indtil jeg siger, hun *ikke* er min Hanne!

FLEMMING

Men hun er jo ikke din Hanne.

TORBEN

Det er kraftedeme ikke din Hanne, det siger jeg dig!

FLEMMING

Teknisk set, er det jo lidt min Hanne.

TORBEN kommer på benene, og går truende hen mod FLEMMING.

TORBEN

Det er ikke din Hanne.

FLEMMING

Tag det nu roligt.

TORBEN

Jeg tager det kraftstejleme helt roligt!

FLEMMING

Kan du huske Pernille?

TORBEN

Pernille? Hvem fanden er Pernille?!

FLEMMING

Pernille med de store...?

TORBEN

Nåh, Pernille... hvad med hende?

FLEMMING

Kan du huske, jeg knaldede hende?

TORBEN

Og hvad så?

FLEMMING

Jeg knaldede ikke Pernille. Hun sagde, jeg skulle tage min trøje af, så det gjorde jeg, men så begyndte hun at grine. Hun sagde, jeg lignede et lille, grimt rumvæsen. Det var løgn det hele. Ligesom alle de andre historier. Jeg har aldrig haft en kæreste, Torben, og jeg har måske sammenlagt knaldet tre damer, hvor den ene vistnok var en luder... jeg kan ikke helt huske det, det var lidt en sløret aften.

TORBEN

Sur røv for dig, og hvad er din pointe?

FLEMMING

Min pointe er vel, at jeg aldrig har haft nogen sådan... *særlig* i mit liv. Men så mødte jeg Hanne, og hun synes ikke, jeg ligner et lille, grimt rumvæsen. Hun kan faktisk lide mig som den jeg er, lidt ligesom kirken. Hanne er min kirke, Torben.

TORBEN

Der er faktisk visse uskrevne regler i den her verden, man bare ikke bryder. Man kører ikke en anden mands slæde uden at have fået lov. Man kigger ikke på en anden mands gearstang ved urinalerne. Man slår ikke en anden mands græsplæne, medmindre der foreligger en klar aftale, og man er fandeme ikke sammen med en anden mands kone!

FLEMMING

Ekskone.

TORBEN

Om hun så er kone, eller ekskone!

FLEMMING

Men, Torben/

TORBEN

/Regler, Flemming! Regler!

FLEMMING

Jeg skulle have fortalt det til dig noget før, det ved jeg, men når det kommer til stykket, så er Hanne og jeg voksne mennesker, og begge to frie på markedet, så...

TORBEN

Respektløst siger jeg!

FLEMMING

Men du ved jo, hvor højt jeg værdsætter vores venskab, kan du huske jeg sagde det?

TORBEN

Du har tydeligt demonstreret dit forhold til venskab, jo tak, jo tak.

FLEMMING

Hvor længe har vi kendt hinanden?

TORBEN

Åbenbart ikke længe nok.

FLEMMING

Jeg er Simons gudfar.

TORBEN

Og åbenbart også stedfar.

FLEMMING

Jeg vil gøre alt for dig, Torben. Hvad kan jeg gøre for at vi bliver gode igen? Fortæl mig hvad jeg kan gøre. Sig noget.

TORBEN

Okay okay, jamen, jeg kan da godt sige noget. Da Hanne skred, tog jeg min pæne hat på, gik ud i garagen, satte mig ind i slæden og drejede nøglen, og ved du, hvor jeg trillede hen?

FLEMMING

Nej.

TORBEN

Ingen steder. Jeg blev bare siddende der, og ved du hvad jeg tænkte på?

FLEMMING

Nej.

TORBEN

Ingenting. Jeg tænkte ikke på noget som helst, men hvad skulle jeg også tænke på? At min kone havde forladt mig? At min søn ikke gad snakke med mig? At jeg stadig var arbejdsløs? Jeg sad bare der, men ved du hvad jeg kiggede på?

FLEMMING

Ingenting...?

TORBEN

Nej, jeg kiggede på en gummislange, og så slog det mig. Jeg kunne bare hente slangen og sætte mine All Time Greatest Rock Ballads på, og så komme videre i teksten. Men der var noget der holdt mig tilbage. Og det var ikke på grund af Simon, eller Hanne, og det var ikke engang fordi jeg ikke ville svine slæden til, det var på grund af dig, Flemming. Vi havde en aftale dagen efter. Vi havde en aftale, og den aftale valgte jeg at overholde. Af respekt! Men det ord kender du jo ikke...

FLEMMING

Hvorfor har du ikke fortalt mig det?

TORBEN

Hvad en mand laver i sin garage rager ikke andre end ham og hans slæde. Og *min* pointe er, at du ikke skal gøre noget som helst for mig, for der er ikke noget du kan gøre. Du har brudt en hellig aftale, og den kan ikke ubrydes.

FLEMMING

Kan du huske den eftermiddag ved søen, hvor vi pjækkede og min far fandt os? Han var stang stiv og ville tæske mig igen, men du gik ind foran mig. Kan du huske hvad du sagde til ham? "Hvis du rører Flemming igen, så brækker jeg alle dine fingre." Og så gik han. Der gik tre måneder inden han tæskede mig igen, og de tre måneder, de var ret gode.

TORBEN

Du sagde, han holdt helt op.

FLEMMING

Du ville brække hans fingre, og jeg ville jo ikke rode dig ud i problemer. Så det blev til en slags usagt aftale mellem far og mig, for alles bedste selvfølgelig, at i stedet for knytnæverne, blev der brugt et håndklæde og et stykke sæbe. Det efterlod ikke mærker.

TORBEN

Du skulle have sagt det.

FLEMMING

Men du gav mig tre måneder, Torben, og de tre måneder føltes som en livstid. Så nu bliver du nødt til at lade mig gøre et eller andet for dig. Det skylder du mig faktisk.

TORBEN

Står du seriøst og siger, at *jeg* skylder *dig* noget?

FLEMMING

Du skylder mig, at lade mig gøre skaden god igen.

TORBEN

Javel... og du vil gøre alt?

FLEMMING

Alt!

TORBEN

Stop med at se Hanne.

FLEMMING

Hvad...?

TORBEN

Hvis du virkelig vil gøre alt for mig, så stop med at se Hanne.

FLEMMING

Men...

TORBEN

Hold dig fra hende, og så er vi to kvit og frit.

Stilhed.

FLEMMING

Okay.

TORBEN

Okay, hvad?

FLEMMING

Hvis det ikke kan være anderledes. Hvis der virkelig ikke er noget som helst jeg kan gøre for at få din tilgivelse, så stopper jeg med at se hende. Er det det du vil have?

TORBEN

Det er det, jeg vil have.

FLEMMING

Fint, så må det være sådan. Det er hermed slut. Farvel, Hanne. Farvel!

TORBEN

Ja ja, men med det samme du får chancen, så løber du sikkert tilbage til hende: "Undskyld, Hanne! Jeg mente det ikke, Hanne! Kom lad os *elske* noget mere bag Torbens ryg!"

FLEMMING

Jeg mener det, Torben. Det er slut. Punktum!

TORBEN

Fint... men det ændrer ikke på, at du er en kæmpe idiot!

FLEMMING

Selvfølgelig ikke.

TORBEN

Og du skal stadig have en straf.

FLEMMING

En straf?

TORBEN

En straf!

FLEMMING

Hvad for en straf?

TORBEN

Jeg må tænke det ordentligt igennem. Går.

FLEMMING

Hvad skal du?!

TORBEN

Jeg tænker bedst i slæden!

TORBEN går OFF STAGE. FLEMMING står tilbage ved hullet.

Scene 8: En dom

Hullet er stadig ikke blevet dybere eller bredere. Det er midnat, og der er stjerner på himlen.
FLEMMING sidder på kanten af hullet og venter. TORBEN kommer tilbage til hullet.

TORBEN

Jeg er nået frem til en dom.

FLEMMING

Skulle det virkelig tage helt til midnat?

TORBEN

Har du et problem med det?

FLEMMING

Nej nej, selvfølgelig ikke - lad mig høre.

TORBEN

Dommen er baseret på gerningens karakter og på graden af svigt, men der er også taget forbehold for dine omstændigheder omkring begivenhederne; at du var ensom... og alt det der... og det faktum, at du i sidste ende trods alt var ærlig over for mig, og at du valgte at slå op med hende. Derfor mener jeg, det er rimeligt med en standard afstraffelse; et knytnæveslag. Men jeg vil dog lade det være op til dig at bestemme, hvorhenne på kroppen slaget skal falde.

FLEMMING

Maven.

TORBEN stiller sig klar over for FLEMMING.

TORBEN

Du må ikke spænde!

FLEMMING

Nej nej, tæller du ned, eller...?

TORBEN

På *nu*.

FLEMMING

Altså, en, to, tre, *nu*?

TORBEN

Ja, på *nu*.

FLEMMING

Godt. Jeg er klar.

TORBEN

En... to...!

TORBEN giver FLEMMING et knytnæveslag i maven, og så hårdt af FLEMMING falder på knæ og lægger sig i fosterstilling.

FLEMMING

Det var ikke på *nu*!

TORBEN

Nej, det var det sørme ikke. Ups.

TORBEN sætter sig på jorden ved siden af FLEMMING, der bliver liggende på ryggen og kigger op på stjernerne.

FLEMMING

Er det bare mig, eller er der ikke ualmindeligt mange stjerner på himlen?

TORBEN

Vi har haft kobberbryllup, Flemming. Kobberbryllup.

FLEMMING

Jeg ved det godt.

TORBEN

Jeg sover stadig kun i højre side af sengen.

Stilhed.

FLEMMING

Ved du, hvad jeg har læst?

TORBEN

Jeg er ikke i humør til at høre om flere af dine bøger, Flemming.

FLEMMING

Det er sidste gang, det lover jeg.

TORBEN

Fint, men jeg gider ikke høre mere om homodinosaurer, eller noget som helst andet homohalløj.

FLEMMING

Jeg har læst, at vi mennesker, og dyrene, og alt omkring os, faktisk er sammensat af nøjagtigt samme atomer, som dem man finder ude i stjernernes kerner. Så vi, og hele universet, er lavet af det samme. Af stjernestøv.

TORBEN

Det lyder homo.

FLEMMING

Det er ikke homo, Torben, det er et faktum. At alt deroppe, og alt hernede, det er alt sammen bygget af de samme klodser. Så når det kommer til stykket, så er det hele bare én stor masse.

TORBEN

Måske, men du lyder stadig ligesom en af de der forbandede hippiemunke.

FLEMMING

Men har du aldrig tænkt over, hvor optaget vi er af grænser? Marken slutter derhenne, her begynder jeg, der begynder du. Grænser, grænser, grænser. Men i virkeligheden er det alt sammen meget mere flydende, end vi går rundt og tror. Vi drypper hele tiden; hud, atomer, væsker. Vi lægger os oven på hinanden, under hinanden, flyder ind og ud ad hinanden, men vores hjerner kan bare ikke overskue alt det kaos, så vi laver grænser; dig og mig og hullet, og så er der lidt mere styr på sagerne. Men tænk, hvis vi ikke levede med alle de grænser? Du er ikke alene, Torben. Ingen i den her verden er rigtig alene, for det er simpelthen en fysisk umulighed. Det er bare ikke alle der ved det.

TORBEN

Du har været sammen med Hanne.

FLEMMING

Men det er slut nu.

TORBEN

Og du har været sammen med hende bag min ryg.

FLEMMING

Jeg har jo sagt undskyld, og jeg har gjort det forbi med hende, og jeg har taget min straf, er der mere jeg skal gøre?

TORBEN

Nej.

FLEMMING

Godt, så er alt jo som det skal være. Flemming og Torben! Ingen ko på isen! Eller... du ved... et eller andet dyr der giver mening, at det ikke længere er på isen. Og jeg er stadig klogere end dig. *FLEMMING afventer en reaktion fra TORBEN, men der kommer ingen.* "Rend mig i røven, Flemming!" *afventer TORBENS reaktion.*

TORBEN

Du har været sammen med Hanne.

Stilhed.

FLEMMING

Nåh... det er vidst min tur til at grave.

FLEMMING rejser sig, og begiver sig ned i hullet.

Scene 9: En revne

Hullet er blevet dybere og bredere. Det er stadig nat. FLEMMING graver nede i hullets dyb, mens TORBEN sidder ved siden af hullet med sin walkie talkie. FLEMMING kalder op.

FLEMMING (over walkie talkie)

... Breaker One Niner!

TORBEN

Roger That – Over.

FLEMMING (over walkie talkie)

... Torben, jeg tror, jeg nærmer mig inderkernen – Over!

TORBEN

Flot – Over.

FLEMMING (over walkie talkie)

... men der er en mærkelig lyd hernede – Over.

TORBEN

Hvad for en lyd? – Over.

FLEMMING (over walkie talkie)

... det er en slags summelyd! Jeg tror, det kommer fra nede under mig! Jeg ved ikke om det er en god ide at fortsætte – Over!

TORBEN

Var det ikke dig, der sagde vi skulle fortsætte? Pionerer, og alt det der? – Over.

FLEMMING (over walkie talkie)

... men noget virker bare forkert – Over!

TORBEN

Kom nu bare videre, Flemming. Det er Chefens ordrer, desuden vil jeg faktisk gerne se hvad der er dernede – Over.

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... Men jeg synes bare ikke jeg har læst noget nogen steder, at der skulle være en lyd inde midt i planeten, så måske skulle vi vente indtil han ringer tilbage – Over.

TORBEN

Du vil måske bare gerne stoppe, så du kan kravle tilbage til Hanne? – Over.

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... jeg er færdig med hende! Det sagde jeg jo til dig! Over.

TORBEN

Du siger så meget, Flemming – Over.

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... jeg ser hende aldrig igen, det sværger jeg, Torben! Ved mit liv! – Over.

TORBEN

Jeg ved godt, jeg sagde, vi to var kvit og frit, Flemming, men jeg kan ikke holde op med at se jer to sammen, og det... det minder mig lidt om en af Hannes gyselige figurer. Den der har sådan en fluesvamp som hat og en mariehøne på næsen. Det var Hannes ynglings, og en dag ”kom jeg til” at bakke ind i den, og jeg fik sgu da alligevel dårlig samvittighed. Så jeg limede det lille svin sammen, men hun opdagede det selvfølgelig alligevel, og så var den ikke længere hendes ynglings, for som hun sagde, så var det bare ikke den samme figur længere... er du der stadig? – Over.

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... jeg har aldrig hørt dig bruge en metafor før, Torben – Over.

TORBEN

Det kan godt være, men min pointe er, Flemming. At selvom man limer nogle ting sammen igen, så gør det dem ikke mindre ødelagte. Forstår du hvad jeg siger? – Over.

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... jeg har forstået det, Torben – Over.

TORBEN

Vi er lidt ligesom figuren, Flemming – Over.

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... Jeg har forstået det! – Over.

TORBEN

Sådan er det bare – Over.

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... Roger That – Over and Out.

Stilhed - pludselig skyder der en skarp lysstråle op fra hullet.

TORBEN

Kalder op over walkie talkien. Flemming? Flemming, er du der?! Flemming, do you copy?!

FLEMMING (*over walkie talkie*)

... Torben! Jeg kan ikke høre hvad du siger, det larmer for meget hernede! Jeg har slået hul på noget, og det er...! Det er helt utroligt! Det strømmer ud med lys! Jeg ved ikke om du kan se lyset deroppe! Det er meget varmt! Ligesom sollys! Det er mærkeligt, men...! Jeg tror der er noget der bevæger sig dernede! Jeg prøver at kigge gennem revnen, Torben! ... Åh, Gud...! Det...! Det er så...! Der findes ingen ord, Torben! Det er ikke en sol, jeg ved ikke hvad det er, men jeg tror...! Det er kernen, Torben! Og der flyver de her mærkelig ting rundt om den! Det er så smukt...! Det er så ubeskriveligt smukt! Jeg ville ønske du kunne se det! Jeg...!

Stilhed.

TORBEN

Er du der stadig, Flemming? – Over.

FLEMMING(over walkie talkie)

... jeg har det underligt, Torben! Det er som om...! Jeg tror ikke det er godt, Tor...

FLEMMING skriger, efterfulgt af stilhed.

TORBEN

Flemming? Flemming?! Flemming, er du der?! Flemming?!

TORBEN får intet svar

Scene 10: Endnu et nødstilfælde

Lyset skinner stadig op ad hullet. TORBEN har fået trukket FLEMMING op ad hullet, men FLEMMING er livløs. TORBEN prøver at få liv i FLEMMING.

TORBEN

Flemming! FLEMMING reagerer ikke. Hold nu op med det der, jeg ved du kan høre mig. Der er ikke sket en skid. Det er ligesom dengang du "brækkede" benet. Du har det fint. Kom så. Mand dig nu lidt op. Hallo?! Flemming?! Giver FLEMMING en lussing, men FLEMMING reagerer stadig ikke. Så vågn dog op din store idiot! Det er kraftedeme også typisk dig. Og som sædvanlig er det mig, der skal redde din benede røv, og det endda efter at du har bollet med min Hanne. Jeg burde bare kaste dig ned i det hul igen. Du har fortjent det! Basta! Fint! Så kan du fandeme bare ligge der og rådne op! Jeg skrider! Går OFF STAGE, men vender snart tilbage. Okay, nu skal du høre her, røvhul. Nu sætter du dig op, og så... jeg fatter ikke jeg siger det her, men... så slår vi en streg over alt det der med Hanne? Okay? Du må få hende. Er du så tilfreds?! Er det en aftale? Det er et one time offer, kammerat! FLEMMING reagerer stadig ikke. For helvede, Flemming... TORBEN sætter sig opgivende ned. Dit dumme røvhul... TORBEN græder. Han ser ikke at FLEMMING åbner øjnene, og diskret observerer ham.)

FLEMMING

Græder du?

TORBEN

For fanden, Flemming...! Jeg troede sgu da... jeg troede sgu, du havde stillet træskoene.

FLEMMING

Jeg har aldrig set dig græde før.

TORBEN

Jeg græd ikke.

FLEMMING

Jeg så du græd.

TORBEN

Du så ikke en skid.

FLEMMING

Jeg har været vågen hele tiden, Torben.

TORBEN

Fortæller du mig, at du spillede død? Er det det du fortæller mig?

FLEMMING

Det var for at lave en pointe. Du ved, hvis behovet ikke er der...

TORBEN

En pointe?! Din forbandede...!

TORBEN overfalder FLEMMING, og det udvikler sig til en brydekamp:

FLEMMING

Slap nu af, Torben!

TORBEN

Jeg river hovedet af dig!

FLEMMING

Jeg ville jo bare have, du skulle forstå, hvor meget du egentlig holder af mig!

TORBEN

Jeg skal vise dig, hvor meget jeg holder af dig!

FLEMMING

Stop!

TORBEN

Aldrig!

FLEMMING

Torben!

TORBEN

Dø!

TORBEN tager kvælertag på FLEMMING.

FLEMMING

Jeg kan ikke få vejret, Torben...!

TORBEN

RØVHUL!

FLEMMING

Torben...!

TORBEN slipper taget om FLEMMINGS hals.

TORBEN

Fuck dig, og fuck det her lortehul! Jeg er skredet!

TORBEN vil gå, men FLEMMING stiller sig i vejen for ham.

FLEMMING

Du må ikke gå.

TORBEN

Flyt dig.

FLEMMING

Nej.

TORBEN

Jeg advarer dig, Flemming.

FLEMMING

Du er nødt til lige at lade mig sige noget.

TORBEN

Jeg har hørt rigeligt på dig.

FLEMMING

Hør nu lige efter! Bare i to sekunder!

TORBEN

Fint, så lad mig høre, men bagefter så garanterer jeg dig for, at jeg planter den her næve i din magre vom, og den her lige midt i dit grimme fjæs.

FLEMMING

Du græd lige før, Torben. Græd. Dig. Manden der kan se en hundehvalp drukne uden så meget at blinke. Du græd. Fordi du troede, du havde mistet mig. Du har brug for mig, Torben. Vi har brug for hinanden. Det har vi altid haft. Vi er lidt ligesom jorden og månen, vi kan ikke eksistere uden hinanden. Og et eller andet sted, dybt derinde, så ved du det?

TORBEN

Jorden og månen? Vor herre bevares...

FLEMMING

Alle går rundt og kalder alle for deres bedste ven. Det er som om det ikke rigtig betyder noget mere. Alle overøser hinanden med kram og kys, også selvom det kun er anden eller tredje gang de møder hinanden. Alle er bare bedste venner med alle. Og når man fortæller nogle, at man betragter dem som sin bedste ven, så bliver det ikke rigtig hørt, så er det bare noget man siger. Men du *er* min bedste ven, Torben, og jeg kan ikke forestille mig at gå gennem livet uden dig som min bedste ven. Jeg elsker dig.

TORBEN

For fanden...

FLEMMING

Men det gør jeg altså, og jeg tror faktisk også du elsker mig.

TORBEN

Dig og dit *elsker...* skide spassermunk...

FLEMMING

Du behøver ikke sige det. Jeg ved det.

TORBEN

Ja, du ved jo bare alt.

FLEMMING

Og mente du det du sagde, Torben? At du er klar til at slå en streg over det med Hanne? At jeg må være sammen med hende?

TORBEN

Nej.

FLEMMING

Nåh... fair nok... men bare rolig så, det er også helt definitivt, fuldstændig og aldeles slut.

TORBEN

Er du virkelig så glad for hende?

FLEMMING

Jeg har aldrig haft det sådan med nogen før, men jeg kommer vel over det på et tidspunkt. Gør man ikke altid det?

TORBEN

Du kunne godt have fortalt mig det noget før.

FLEMMING

Det ved jeg godt.

TORBEN

Vi er jo trods alt lidt ligesom... du ved.

FLEMMING

Brødre?

TORBEN

Brødre.

FLEMMING

Brødre.

TORBEN

Så du vil have børn med hende og sådan noget, eller hvad?

FLEMMING

Det ved jeg ikke. Måske.

TORBEN

Hun snorker så det tordner, når hun er gravid. Jeg siger det bare.

FLEMMING

Jeg havde faktisk tænkt på at fri til hende.

TORBEN

Seriøst?

FLEMMING

Ja.

TORBEN

Du er fandeme ikke rigtig klog.

FLEMMING

Måske ikke.

TORBEN

Er du blevet tjekket af en læge? Du er sikker på, du ikke har fået en hjerneblødning?

FLEMMING

Helt sikker.

Stilhed.

TORBEN

... husk at gå ned på knæ...

FLEMMING

Hvad?

TORBEN

Hun vil have man går ned på knæ. Og lad være med at gøre det sådan et offentligt sted. Det hader hun. Jeg fandt ud af det på den hårde måde.

FLEMMING

Siger du at...?

TORBEN

Ja.

FLEMMING

Mener du det?

TORBEN

Ellers ville jeg jo ikke sige det, vel?!

FLEMMING

Så vi er... ok?

TORBEN

Nej. Men det bliver vi.

FLEMMING omfavner TORBEN.

FLEMMING

Tak, Torben.

TORBEN trækker sig ud af omfavnelsen.

TORBEN

Så er det vist fint...

FLEMMING

Og hvis du spørger mig, så synes jeg, at du skal hive fat i Simon.

TORBEN

Hvorfor nu det?

FLEMMING

Jeg har faktisk snakket med ham nogle gange de sidste par måneder. Hjemme hos Hanne. Og det kan godt være, han har købt en todørs, Torben, og at du synes, han er underlig, og at han ikke besøger dig så tit, men knægten har brug for dig.

TORBEN

Hvad mener du med at han har brug for mig?

FLEMMING

Det jeg siger.

TORBEN

Skal han have ordnet sin todørs, eller hvad? Hvad er det?

FLEMMING

Nogle gange, Torben, så har en søn bare brug for at vide at han har en far.

TORBEN

Han ved sgu da godt, at han har en far.

FLEMMING

Nogle gange er du simpelthen så skide stædig... og hvis du ikke snart nosser dig sammen og viser noget initiativ, så ender du med at miste ham fuldstændig. Det garanterer jeg dig for. Og hvor ofte tror du så, du får lov til at se dine børnebørn, når du sidder der i institutionskassen, og får tørret røv af en robotarm? Ja, børnebørn, Torben. For nej, Simon er ikke bøsse, men selv

hvis han var, så kunne han faktisk godt få børn, for det kan bøsser faktisk også, og det er der faktisk overhovedet ikke noget galt i. Forstår du, hvad det er jeg siger?

TORBEN

Ja ja...

FLEMMING

Ring til ham.

TORBEN

Jeg skal nok!

FLEMMING

Og, Torben? Når du snakker med ham, så prøv nu ikke at være alt for meget dig selv.

TORBEN

Morsomt. Er vi færdige med alt det der tøsefnidder nu? For vi har faktisk stadig et hul der skal graves, og nu med lys i. Var der overhovedet noget af det du sagde i walkie talkien der passede?

FLEMMING

Jeg slog skam hul på noget dernede, og jeg siger dig det er flot, men det bekymrer mig nu også lidt.

TORBEN

Hvorfor?

FLEMMING

Vi må være nået ned til kernen.

TORBEN

Og?

FLEMMING

Og jeg har desværre en mistanke om, at det kan være risikabelt at fortsætte.

TORBEN

Hvordan risikabelt?

FLEMMING

Hvis vi graver dybere, vil jeg mene der er en fare for, at vi kan skabe en implosion.

TORBEN

Implosion?

FLEMMING

Planeten kolliderer.

TORBEN

Jeg vil vove at påstå, nej, faktisk vil jeg væde min slæde på, at det her må kunne betegnes som endnu et nødstilfælde, Flemming.

FLEMMING

Jeg kunne ikke være mere enig, Torben.

Deres telefon ringer.

TORBEN

Er det...?

FLEMMING

Det er ham.

TORBEN

Det er næsten som om, han kunne høre os.

FLEMMING

Mystisk...

TORBEN

Du må hellere tag den.

FLEMMING

Nej nej, du tager den!

TORBEN

Jeg ringede sidst!

FLEMMING

Du lagde beskeden!

TORBEN

Fint, så giv mig den da! *Tager telefonen.* Det er Torben. Hej, Chef. Vi er virkelig glade for, du ringer tilbage, og vi håber ikke at vi forstyrrede med den besked, vi var bare lidt i tvivl om opgaven. Ja... ja... nej nej, det er skam gået fint, og vi har fået gravet et rigtig fint rundt hul, og jeg siger dig, det er blevet dybt. Vi har jo bare gravet og gravet, som du sagde vi skulle, men nu ser det altså ud til, ja, vi er faktisk rimelige sikre på, at vi har gravet det så dybt, så hvis vi fortsætter, så kan vi muligvis komme til at skabe en...

FLEMMING

Implosion...

TORBEN

Implosion! Du ved, jorden der kollapser og alt sådan noget. Så spørgsmålet er... okay? Ja, selvfølgelig. *Til FLEMMING.* Han vil gerne tale med dig.

FLEMMING

Med mig?

TORBEN

Det siger han.

FLEMMING

Om hvad?

TORBEN

Det ved jeg sgu da ikke! Tag den nu bare!

FLEMMING

Tager telefonen. Det er Flemming. Hej, Chef. Okay. Jamen, mange tak, Chef. Tusinde tak, det er vi meget glade for at høre. Du er alt for venlig, Chef. Til TORBEN. Han er meget glad! I telefonen. Ja ja, vi er friske nok. No problem. Hvad?... okay?... Er du sikker? ... men vi har jo? ...

TORBEN

Hvad siger han?

FLEMMING

Ja ja, selvfølgelig, Chef, det skal vi nok. Det er forstået ... tak. - lægger på.

TORBEN

Hvad sagde han?

FLEMMING

Vi skal ikke grave hullet dybere.

TORBEN

Det er nok også det klogeste. Det der implosionshalløj lyder ikke som noget, man skal spøge med.

FLEMMING

Men han vil have et mere.

TORBEN

Et mere af hvad?

FLEMMING

Han vil have et hul mere.

TORBEN

Hvad?!

FLEMMING

Trehundrede skridt mod nord, og vi skal bare gå i gang.

TORBEN

Det kan han simpelthen ikke mene!

FLEMMING

Det er det Chefen vil have.

TORBEN

Så vil jeg have mere i løn, det kan jeg godt fortælle dig!

FLEMMING

Rækker telefonen til TORBEN. Sig det til ham.

TORBEN

Ignorer telefonen. Men hvad fanden skal han også bruge alle de huller til?!

FLEMMING

Jeg ved det ikke.

TORBEN

Og hvorfor nu lige der?!

FLEMMING

Det sagde han ikke noget om.

TORBEN

Rundt?

FLEMMING

Ja ja, et standard hul.

TORBEN

Og hvor dybt skal dét så være?

FLEMMING

Vi skal bare grave indtil han kommer tilbage.

TORBEN

Og du er helt sikker på, at det var det han ville have?

FLEMMING

Helt sikker.

TORBEN

Det var lige godt satans.

FLEMMING

Ja.

Stilhed.

TORBEN

Jamen, så må vi vel hellere komme i gang.

FLEMMING

Ja, det graver jo ikke sig selv, ellers ville der ikke være nogen... ja, et eller andet... på isen.

TORBEN og FLEMMING begiver sig hen mod det nye sted for at grave, og vi hører dem OFF STAGE.

FLEMMING (OFF STAGE)

Du, Torben?

TORBEN (OFF STAGE)

Ja?

FLEMMING (OFF STAGE)

Du skulle tage med mig i kirke en dag.

TORBEN (OFF STAGE)

Skal du blive ved med at snakke om den skide kirke.

FLEMMING (OFF STAGE)

Måske ville du have godt af det.

TORBEN(OFF STAGE)

Jeg ville da sikkert også have godt af en tarmskylning, men det er ikke ensbetydende med, at jeg løber ud og stikker en haveslange op i røvhullet, vel?

FLEMMING (OFF STAGE)

Jeg har tænkt på at besøge den gamles grav.

TORBEN (OFF STAGE)

Hvorfor dog det?

FLEMMING (OFF STAGE)

Først var min plan at lægge en ordentligt dej på den, men jeg har tænkt mere på det biblen siger, om at tilgive.

TORBEN (OFF STAGE)

Du tænker for meget, Flemming, det har altid været dit problem.

FLEMMING (OFF STAGE)

Det er i hvert fald ikke dit problem.

TORBEN (OFF STAGE)

Rend mig i røven, Flemming.

FLEMMING(OFF STAGE)

Nej tak, Torben.

Snart begynder TORBEN og FLEMMING at grave et nyt, rundt hul.

SLUT